

РЕШЕНИЕ

№ 220

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 юни 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети юни през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №231 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ПО ГОРИТЕ (РДГ) - КЮСТЕНДИЛ против решение №50 от 20.04.2015 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №53 по описа на съда за 2015 г. С обжалвания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №94 от 27.01.2015 г. на Директора на РДГ - Кюстендил, издадено срещу К.С.Н. *** за две нарушения: по чл. 213, ал. 1, т. 1 от Закона за горите (ЗГ) във вр. с чл. 266, ал. 1 от ЗГ и и по чл. 213, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 266, ал. 1 от ЗГ, за които са наложени две административни наказания „глоба“, всяка в размер на по 50 лв. (петдесет лева), както и е определено Н. да заплати в полза на РДГ - Кюстендил паричната равностойност на липсващите вещи, предмет на нарушението, а именно 2 куб.м. дърва за огрев, широколистни, на обща стойност 66.33 лв. (шестдесет и шест лева и тридесет и три ст.).

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно като постановено в нарушение на закона, поради което е налице касационно основание за отмяната му, предвидена в чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Жалбоподателят възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, с които правото на нарушителя да се защити е ограничено. Сочи неправилност на изводите на районния съд и в частта им относно презумптивната доказателствена сила на съставен акт за установено административно нарушение. Излага доводи и срещу изводите на районния съд по съществото на спора във връзка с приложимия материален закон, като твърди, че безспорно в производството по налагане на административно наказание са установени и доказани, както вменените две административни нарушения, така тяхното авторство и вината на наказаното лице. Посочените пороци на решението на първата съдебна инстанция административнонаказващият орган твърди да са касационни основания за отмяна на съдебния акт, като постановен в нарушение на закона. От

касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението и реши спора по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – К.С.Н. пред съда не се явява и не се представлява. В отговор на касационната жалба е депозирано писмено становище посредством процесуален представител адв. К., с което не се възразява срещу даване ход на делото, както и се пледира съдът да остави в сила решението на първата съдебна инстанция, като съдебен акт, съобразен с процесуалния и материален закон.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прави заключение за основателност на жалбата. Предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде отменено.

Касационната жалба, подадена в срок, от страна по делото пред районния съд, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства за установяване на основанията за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като съобрази доводите наведени с жалбата и съображенията на страните и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите на атакуваното решение ясно и безпротиворечиво личи волята на съда защо наказателното постановление бива отменено.

Проверяваният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир е приел за безспорно от фактическа страна, че на 01.10.2014 г. служители на РДГ - Кюстендил, в хода на извършвана проверка в с. Ковачевци във връзка с подаден сигнал за извършено нарушение, при преминаването си по улицата, на която се намира къщата на Н. забелязали, че в двора се съхраняват дърва за огрев, широколистни, небелязани с контролна търговска марка (КТМ). Поканен да представи документ за произход Н. заявил, че дървата са рязани в дворното му място в махала „Анденска“ и че документи не притежава. Без извършване на допълнителна проверка във връзка с твърдението на Н. още на същата дата, със съставяне на акт за две нарушения на ЗГ, срещу Н. е образувано административнонаказателно производство, завършило на 27.01.2015 г. с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд, при извършваната служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, установил допуснати в хода му съществени процесуални нарушения, отразили се на правото на защита на наказаното лице, поради което съставляващи абсолютно основание за отмяна на постановения правораздавателен акт. Непълното посочване на нарушените законови разпоредби в съставения акт за нарушение, поради посочването само на санкционна правна норма на ЗГ, допълнени едва

при издаването на НП, районният съд е квалифицирал като съществено процесуално нарушение, неотстранимо при издаване на НП.

По съществото на спора районният съд е направил извод и за неправилно приложение на материалния закон, като е обосновал същия в липса на данни в производството да е установявано от страна на проверяващите и наказващия орган какъв е произходът на откритата дървесина, което да обоснове приложимост на ЗГ, респективно налагане на санкция за неспазване на неговите разпоредби. На посочените основания процесното НП е отменено.

Решението е правилно.

Относително към процесния случай касационният съд споделя доводите на решаващия първоинстанционен състав за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения. Непълнотата при посочването в акта на законовите разпоредби, които са нарушени виновно не би била съществена, ако обстоятелствата по случая водеха до безсъмнен извод за деяния, съставляващи нарушения на ЗГ. Но актосъставителят в процесния случай при пълна процесуална пасивност не е изяснил фактите, в които да обоснове административнонаказателното обвинение, така че същото да кореспондира с обстоятелствата по извършване на нарушението. Безспорен факт е, че дървесната е била без каквито и да било документи за произход. Но произход на дървесина не се установява само посредством документи, изисквани от ЗГ и актовете по неговото прилагане. Като правилно е отбелязал и районният съд от съществено значение за съставомерността на деянията по ЗГ е видът на територията, мястото, от което е добита дървесината. Видно от възражението на Н., вписано и в акта за установено нарушение, същият твърди, че откритата в двора му дървесина е от „дворното място в махала „Анденска“. В производството липсват данни преди съставяне на акта за установено нарушение проверка във връзка с това възражение да е извършена. А това е от съществено значение включително и относно наличието на компетентност у служителите на РДГ, да съставят акт за нарушенията. Извършването на проверка по възражението на Н. за произхода на съхраняваната в двора му дървесина е било от съществено значение и за преценката кой е приложимият нормативен акт, чиито разпоредби в случая са нарушени. Извършването на проверка на мястото, посочено от наказаното лице, от което място твърди да е доставена след извършена сеч дървесината, би обосновало административнонаказателното обвинение в случай на установена липса на извършени такива действия и съответна липса на документи за произход и маркиране с КТМ. Обратно, в случай на факт на потвърждаване на заявеното от Н., служителите на РДГ - Кюстендил дори не биха били компетентни да съставят акт за нарушение на ЗГ, тъй като вероятно би бил факт извършено нарушение, свързано с разпоредбите на *Наредба за обществения ред на територията на Община Ковачевци, глава Осма „Опазване на околната среда“*, акт служебно известен на съда. В този смисъл към момента на съставяне на акта за установено нарушение не е било безспорно, че деянието е съставомерно по ЗГ. Това е опорочило производството още от момента на неговото образуване.

На свой ред административнонаказващият орган, вместо да изясни случая преди да се произнесе по преписката, каквото му указва чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, единствено е приложил чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е допълнил разпоредбите на ЗГ, относими към санкционната норма на чл. 266, ал. 1 от ЗГ. и така също е нарушил закона, тъй като към момента на издаване на НП не е установен безспорно фактът на извършване на нарушение именно на ЗГ. С

това е допуснато следващо процесуално нарушение, с което както съществено е ограничено правото на нарушителя да разбере какво административно нарушение му се вменява да е извършил, така и е довело до неправилно приложение на материалния закон. Липсата на установяване на съставомерни за посочените административни нарушения на ЗГ елементи, а именно произход от територии по чл. 2 от ЗГ на откритата в двора на Н. дървесина, води до извод за неустановено извършване на нарушение на ЗГ и от посоченото лице. Тази неустановеност рефлектира и върху правилността на изводите за приложимост на изискванията на ЗГ в посочените му части относно необходимост от документи за произход и съответно маркиране с КТМ на откритата дървесина. Това на свой ред е от съществено значение, както за съставомерност на нарушението по посочените законови разпоредби, така и предпоставя компетентността на актосъставителя, респективно наказващия орган. В настоящия случай процесуалната пасивност на проверяващите и актосъставителя, както и на административнонаказващия орган е довела до абсолютно незаконосъобразно производство, поради което правилно неговият завършващ акт е отменен.

Гореизложеното обосновава заключение за правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция, мотивирали обжалваното решение, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №50 от 20.04.2015 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №53 по описа на съда за 2015 г., с което е отменено наказателно постановление №94 от 27.01.2015 г. на Директора на РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ПО ГОРИТЕ - КЮСТЕНДИЛ, издадено срещу К.С.Н.
***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/